

РЕШЕНИЕ

№ 7810

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8553** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 29801 от 27.08.2021 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ – С.), чрез упълномощен процесуален представител – старши юрисконсулт И. И. срещу Решение от 21.06.2021 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, Х., по НАХД № 9273/2020 г. С решението е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-003260/30.06.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК] на осн. чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

С жалбата се релевираат основания за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Касаторът оспорва изводите на съда, че предписанието, което АНО твърди, че не е изпълнено, не е точно и ясно описано. Моли съда да отмени оспореното решение и да постанови ново, с което да НП да бъде потвърдено.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът – ДИТ С. се

представлява от Й. П., който поддържа жалбата, като изтъква, че СРС не е взел предвид, че при даване на процесните предписания на строителната площадка е действал само един кран. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [фирма] в съдебно заседание не се представлява. Представена е молба от адв. Г. за даване ход на делото и писмени бележки, в които се излагат доводи за неоснователност на жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна и моли съда същата да бъде уважена.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, и от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил следната фактическа обстановка: Извършена е проверка на строителен обект: жилищна сграда с магазини и гаражи УПИ IX-9854, кв. 516, м. О. купел - стар, кв.50, със строител [фирма] на 07.01.2020 г. и на 22.01.2020 г. от инспектори при Д „ИТ“ - С. област. За проверката, констатациите и дадените предписания бил съставен протокол № 2001111/22.01.2020 г., като в същият е дадено предписание под №3 „да се сигнализира опасната зона, където е възможно падане на товари, при преместване с монтирания монажен кран, с предупредителни знаци и табели най-малко на 5 метра от вертикала на повдигнатите товари, съгласно чл.39, ал.1 от Наредба №2 за строителни и монатжни работи, с даден срок за изпълнение 23.01.2020 г. Като в обстоятелствената част на протокола в т. 3 е посочено, че на строежа е монтиран и се използва кулокран. Протоколът бил връчен на 22.01.2020 г. на упълномощено от управителя на дружеството лице Д. М. - координатор ЗБУТ. Няма данни същият да е обжалван по реда на АПК.

Изпратено било уведомление до Д „ИТ“ СО, изх. №19/24.01.2020 г., вх. № 20006690/24.01.2020 г. в Д „ИТ“ СО, с което управителят на [фирма] уведомява, че дадените предписания по протокол за извършена проверка №2001111/22.01.2020 г. са изпълнени в указаните срокове.

С акт за монтаж на кулокран № 004021 на строителен обект „О. купел“, възложител на монтажа [фирма] е бил монтиран на 12-13.03.2019 г. от „Б.“ кулокран модел LC5211, рег. №13753, Н- 44, L - 50. За същия е издаден ревизионен акт №3/13.03.2019 г., със заключение за техническо състояние на обекта: добро и с посочен последващ преглед м. март 2020 г. Издаден бил и ревизионен акт №4/13.03.2020 г., със заключение за техническо състояние на обекта: добро и с посочен последващ преглед м. март 2021 г. С акт за монтаж на кулокран № 004021 на строителен обект „О. купел“, възложител на

монтажа [фирма] е бил монтиран на 07.01.2020 г. кулокран собственост на „Б.“ модел 5LC-5010/2,5 т., рег. №13588, Н-37,50, L - 42,50. За същия е издаден ревизионен акт №1/07.01.2021 г., със заключение за техническо състояние на обекта: добро и с посочен последващ преглед м. януари 2021 г.

На 19.05.2020 г. и на 29.05.2020 г. били извършени допълнителни проверки на строителния обект, който изпълнявал като строител [фирма]. В хода на тази последваща проверка, която е и във връзка с инцидент по време на работа с работник на дружеството по време на разтоварване на пале от кулокран и падане на товара върху крака на работника, се установило, че дружеството не е изпълнил задължението си да осигури здравословни и безопасни условия на труд. В хода на същата било установено, че не било спазено задължително предписание под №3 „Да сигнализира опасната зона, където е възможно падане на товари при преместване с монтирания монтажнен кран, с предупредителни знаци и табели най-малко на 5 метра от вертикала на повдиганите товари, съгласно чл.39, ал.1 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд“. Съставен е протокол за проверката №ПР 2012222, който е връчен на 29.05.2020 г. на упълномощено от управителя на дружеството лице Д. М. - координатор ЗБУТ. Издаден бил на 19.05.2020 г. акт за спиране от ст. инспектор М. М. при Д „ИТ“ СО на СМР на обекта. Със Заповед №Е.-БЗР-14.1 от 20.05.2020 г. на управителя на [фирма] е определена комисия по отстраняване на нарушенията в дружеството.

Съставен е протокол изх. №075/21.05.2020 г. от определената по горната заповед на управителя на дружеството комисия за отстраняване на нарушенията на място на строителния обект.

На 19.05.2020 г. на упълномощено от управителя на дружеството лице Д. М. била връчена покана да се яви на 26.05.2020 г. в 13:00 часа в Д „ИТ“СО за представяне на писмени документи.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №23-003260 на 29.05.2020 г. от свидетеля В. С. - главен инспектор в Д „ИТ“ - СО за нарушение на чл.415, ал.1 от КТ от дружеството. Същият е връчен на упълномощено от управителя на дружеството лице Д. М. на 29.05.2020 г., т.е . на датата на съставянето му. Въз основа на АУАН на 30.06.2020 г. е издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени в законоустановените за това срокове от компетентни органи, но е достигнал до извод, че в случая е нарушено правото на защита на дружеството. Съдът е констатирал, че е доколкото нарушението се изразява в неизпълнение на дадено предписание под № 3, обективизирано в Протокол № 2001111/22.01.2020 г., то в конкретния случай същото не е описано точно и ясно. Посочено е, че предписанието е общо и не е индивидуализирано за кран или кулокран се отнася, както и какви са неговите индивидуализиращи белези.

Решението е неправилно.

Останалите доводи, изложени от районният съд, а именно, че в Предписание № 3, обективизирано в Протокол № 200111 от 22.01.2020 г., не е точно и ясно описано, както и че не става ясно дали се отнася за кран или кулокран, касаят законосъобразността на задължителните предписания, които в не подлежи на контрол в настоящото съдебно производство. Предмет на контрол в производството пред въззивния съд, образувано въз основа на жалбата на [фирма], е законосъобразността на обжалваното наказателно постановление. Задължителните предписания не са били обжалвани от задълженото лице по съответния ред, поради което представляват влязъл в сила

административен акт, неизпълнението на който представлява административно нарушение съгласно чл. 415, ал. 1 от КТ /в редакцията ДВ, бр. 58 от 2010 г./, въпреки че в посочения протокол изрично е посочено, че същите подлежат на обжалване и пред кой орган. Поради това, възраженията на дружеството за незаконосъобразност на дадените предписания не подлежат на разглеждане в производството по обжалване на НП. Такова обжалване на предписанието не е налице, поради което същите са влезли в сила. В настоящото производство съдът няма правомощия да преценява законосъобразността на самия индивидуален административен акт, което в настоящия случай е сторила въззивната инстанция.

Споделят се изводите на СРС, че АУАН отговаря на императивните изисквания за съдържание, заложили в [чл. 42 ЗАНН](#) и не се установява липса на някой от задължителни реквизити по [чл. 57 ЗАНН](#) в атакуваното НП. Не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването им.

Посоченото в НП нарушение е безспорно доказано. Видно от протокол за извършена последваща проверка, връчен на 29.05.2020 г., работодателят не е изпълнил даденото задължително предписание и не е сигнализиран с предупредителни знаци и табели за съществуваща опасност, съгласно чл. 39, ал.1, изр.1 от Наредба № 2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /ДВ, бр.37/2004 г./, следователно дружеството-работодател е реализирало нарушение по чл. 415, ал.1 КТ /в редакцията ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г. – сега чл. 415, ал. 2), което обстоятелство е правопораждащият факт за налагане на административната санкция.

Следва да бъде посочено, че дружеството [фирма] не представя доказателства за изпълнение на даденото му задължително предписание от административния орган. Действително акт за установяване на административно нарушение не притежава презумптивна доказателствена сила и в тази връзка жалбоподателят е счел, че следва да реализира защитата си в пълен обем с оспорване на наказателното постановление чрез жалба. След като административният орган е констатирал, че липсват действия в изпълнение на даденото предписание, то в тежест на касатора е да докаже, че е предприел такива положителни действия и е изпълнил даденото предписание. Но по същество жалбоподателят до приключване на съдебното производство не представя доказателства за изпълнение на дадените му задължителни предписания от Дирекция "Инспекция по труда" – С.. Представеното уведомление лист /лист 29 по делото пред СРС/ до Д „ИТ“ СО, изх. №19/24.01.2020 г., вх. № 20006690/24.01.2020 г. в Д „ИТ“ СО, с което управителят на [фирма] уведомява, че дадените предписания по протокол за извършена проверка №2001111/22.01.2020 г. са изпълнени в указаните срокове, категорично не опровергава извода на АНО за доказаност на нарушението.

След като извършеното административно нарушение е безспорно установено, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно- постановено при нарушение на материалния закон, а обжалваното НП да бъде потвърдено.

При този изход на спора на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, определено на основание чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, втори касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 21.06.2021 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, X., по НАХД № 9273/2020 г. като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-003260/30.06.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК] на осн. чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. сумата от 80 /осемдесет/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Членове: 1.

2.